

Ağlamıyorum Aslında

– murat-kartal · 15 Mayıs 2010

Bir yağmur
Yüreğimin kıyılarından süzölen,
Okyanusa taşmak için coştukça
Ben deltasını sevdim...
Birikmiş yanmalara
Verimli yürekler adadım.
Yaşlar akıttım
Dudak ısırışlarımla bezeli.
Ama ben ağlamadım...
Sadece ıslandım.

Adanmışlıklar bilirim
İncinmişliklerinden süzölmüş
İnci artıklarının süzöldüğü
Yürekler kanatan
Bir buğunun sağnağında
Gözler bilirim,
Zaman ağlamayı unutturmuş
Pınarları kurumuş
İçin için kanayan...